

PO SPALIO VÉLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1955 m. gruodžio mėn. 8 d., ketvirtadienis • Kaina 15 kp.

Eina nuo 1950 metų

Nr. 98 (534)

Politechninis apmokymas mokykloje

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė su nenuilistamu dėmesiu rūpinasi mūsų šalies pramonės ir žemės ūkio tolesniu išvystymu. Tarybinis mokslas ir technika kasdien vis plačiau įdiegiamai į socialistinio žemės ūkio gamybą. Darbininko, kolūkiečio darbas vis labiau reikalauja aukštos kvalifikacijos, specialaus pasiruošimo. Dirbdamas pramonės ar žemės ūkio srityje, kiekvienas tarybinis pilletis privalo būti tvirtai apsišarvavęs kultūrinutechniniu atžvilgiu, nes nuo to priklauso jo darbo rezultatai.

Mūsų rajono mokytojai, suprasdami šiuos atsakingus uždavinius, keliamus tarybinėi mokyklai, jau nesitenkiniai vien mokslo žinių perteikimu, stengiasi mokinius įtraukti į visuomenėi naudingą darbą, įdiegia liems meilę darbui pramonės bei žemės ūkio gamyboje.

Eilė mūsų rajono mokyklų padėjo ir padeda kolūkiams: prižiūri pasėltus, šefuoja fermas, mokymo-bandymo sklypuose atlieka įvairius bandymus, kurie vėliau taikomi kolūkių gamyboje. Vis glaudesni ryšliai užmezgami su pramonės įmonėmis. Mokyklose veikiantieji jaunūjų gamtininkų, technikų būreliai praktiškai panaudoja žinias, igytas pamokų metu, gamina pavaizdumo priemones.

Šiame laikraščio numeryje spausdinama Panemunėlio MTS ir Panemunėlio vidurių mokyklos kolektivinė sutartis tikslu išvystyti abipusi bendradarbiavimą politechninio mokymo srityje. Šią sveikintiną iniciatyvą turėti palaikyti ir perimti kitos mūsų rajono mokyklos.

Daugelis faktų rodo, kad rajono mokyklos politechninio mokymo srityje jau pasiekė neblogų rezultatų. Štai, Rokiškio I ir II vidurių mokyklų jaunieji technikai ir gamtininkai iškovojo teise į dalyvavimą Visasajunginėje žemės ūkio parodoje Maskvoje. I vidurių mokyklos jaunieji technikai, mokytojo

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo I S A K A S

Dėl TSRS Aukščiausiosios Tarybos sušaukimo

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas nutaria:
Sušaukti ketvirtojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos ketvirtąją sesiją 1955 metų gruodžio 23 d. Maskvos mieste.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas

K. VOROŠILOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius
Maskva, Kremlis, 1955 m. gruodžio 2 d.

N. PEGOVAS

Panemunėlio MTS ir Panemunėlio vidurių mokyklos KOLEKTYVINĖ SUTARTIS

Vienas iš svarbiausių mūsų šalies gyvybinių interesų yra šalies ekonomikos stiprinimas, tolesnis žemės ūkio našumo kėlimas. Tarybų Sąjungos Komunistų partija ir Tarybinė Vyriausybė mobilizuoją visas jėgas šio svarbaus uždavinio įgyvendinimui. Prie šio uždavinio įgyvendinimo daug prisideda tarybinė mokykla, ruošianti naujas komunizmo statytojų kadrus. Tarybinės mokyklos uždavinys — išleisti jaunuolius ir merginas, pasiruošius dirbti bet kokioje socialistinės statybos srityje, dirbti įvairių naudingų mūsų šalilai darbą. XIX partijos suvažiavimas savo nutarimuose iškėlė tarybinei mokyklai didelius uždavinius politechninio mokymo srityje.

Vykdydama šiuos uždavinius, mokykla gali pasiekti žymiai geresnių rezultatų, bendradarbiaudama su MTS, kolūkiu ir žemės ūkio specialistais. Siekiant, kad dauguma baigusiu vidurių mokyklų moksleivių tiesioginiai išsijungtu į gamybą ir prisidėtų prie socialistinio žemės ūkio stiprinimo, reikalinga juos jau mokykloje supažindinti su žemės ūkio darbo pagrindais, išugdyti juose meilę technikai, įdiegti pagrindinius technikos valdymo igūdžius. Tai galima pasiekti tiktais glaudžiai bendradarbiau-

jant mokyklai su MTS ir kolūkiu.

Turėdami dėmesyje tai, kad tokis bendradarbiavimas būtų naudingas ir MTS, tiek keliant MTS kadrum kvalifikaciją bei jų politinį idėjinį lygi, tiek vykdant Partijos ir vyriausybės mašinų-traktorių stočiai išskeltus uždavinius tolesniams žemės ūkio stiprinimui, mes, Panemunėlio vidurių mokyklos ir Panemunėlio MTS atstovai, abiejų pusiuose kolektivams pritarant, pasirašome šią kolektivinę sutartį su sekantiuose išpareigojimais:

Vidurių mokykla išpareigoja:

1. Kartu su MTS vadovybe ir partine organizacija sudaryti visas sąlygas, kad neturintieji reikalingo išsilavinimo mechanizatorių ji įgytu išteigtoje prie vidurių mokyklos septynmetėje valstiečių jaunimo mokykloje.

2. Mokyklos jégomis padėti sutvarkyti MTS sodybą, išrengti sporto aikštę, išvystyti sportinį darbą MTS darbuotojų tarpe.

3. Padėti išvystyti meno saviveiklą MTS darbuotojų tarpe, reguliarai skaityti mechanizatoriams paskaitas visuomeninėmis ir politinėmis temomis.

4. Atsିvelgiant į tai, kad 1955 metų vasaros atostogų

metu didelis moksleivių skaičius aktyviai dalyvavo kolūkinėje gamyboje, pasiekti, kad ateityje vasaros atostogu metu vidurių mokyklos moksleiviai dar aktyviai išsijungtu į darbą visose kolūkinių gamybos šakose.

5. Mokyklos pedagogų kolektivas ir mokiniai pirminė komjaunimo organizacija išpareigoja dar aukščiau pakelti mokymo - auklėjimo lygi mokykloje, kovoti už samoninges ir gilius mokiniai žinias, auklēti moksleivius socialistinės pažitros į darbą dvasia, siekti, kad kuo skaitlingesnis baigusiu mūsų mokyklų mokiniai skaičius tiesiogiai išsijungtu į gamybą žemės ūkyje ir pramonėje.

MTS išpareigoja:

1. Įrengti vidurių mokykloje metalo apdirbimo dirbtuvę, aprūpinant ją būtinybaus įrankiais mokymo programoje numatytiems darbams atlikti.

2. Su LTSR Žemės ūkio ministerijos sutikimu, perleisti vidurių mokyklai mokymo reikalamus traktorių „U-2“ ir varikli „Blokston“.

3. Išskirti specialistus mokiniai — jaunųjų mechanizatorių ratelio narų apmokymui, paruošiant juos traktorininkais, jų pavaduotojais, prikabinėtojais, apskaitininkais.

MTS direktorius A. DANIONAS

MTS partinės organizacijos sekretorius B. KAIRELIS

MTS vyr. inžinierius V. KREGZDÉ

MTS profesųjungos komiteto pirmininkas A. RUDOKAS

Vidurių mokyklos direktorius J. PRANCKŪNAS

Mokiniai tėvų komiteto pirminkinas B. ŽEMAITIS

Fizikos mokytojas V. LEVANDAVIČIUS

Mokiniai komjaunimo organizacijos sekretorius J. RUŽELYTÉ

Į MTS pirmūnų patyrimo

Partinės konferencijos Maskvoje

Aukšto politinio aktyvumo aplinkoje Maskvoje vyksta rajoninės partinės konferencijos.

Ivykusiose Baumano, Geležinkelinių, Kalinino, Spalio ir Projetarų rajonų partinėse konferencijose komunistai kalbėjo apie būtinumą susitirpinti kovą už TSKP CK liepos Plenumo nutarimų įgyvendinimą, už prideramą TSKP XX suvažiavimo sutikimą.

Gruodžio 2 d. pasibaigė Dzeržinskio, Kijevo, Kirovo, Kulibyševio, Moskvorecko ir eilės kitų rajonų partinės konferencijos. Pagal partijos rajonų komitetų ir revizijų komisių ataskaitinius pranešimus priimti nutarimai atskleistiems trūkumams partinės organizacijų veikloje pašalinti, partiniam organizacijam ir ideologiniam darbui pakelti į naują lygi. Konferencijų dalyviai vieningai nutarė pažymeti TSKP XX suvažiavimo atidarymą naujais pasiekimais visose sostinės ūkinio ir kultūrinio gyvenimo srityse.

Proletarų, Kijevo, Ščerba-

kovo, Moskvorecko ir Stalino rajonų partinės konferencijų darbe dalyvavo A. I. Mikojanas, V. M. Molotovas, M. Z. Saburovas, M. A. Suslovas, P. N. Pospielovas.

(TASS—ELTA).

ALTAJAUS KRAŠTAS. Frunzės MTS traktorinės brigados brigadininkas Socialistinio darbo didvyris RTFSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas Fiodoras Vasiljevičius Čabanovas sudarė nuolatinus mechanizatorių kadrus ir teisingai organizuoja jų darbą. Jų vadovaujama brigada pasiekė puikių darbo rezultatus, aptarnaujant Rodinsko rajono „Gegužės Pirmosios“ kolūkį.

Traktorinės brigados įdirbamas žemės plotas sudaro 18 tūkstančių hektarų. Per

dvejus metus mechanizatorių išisavino 2.024 hektarus plėšinių žemių. Kiekvienų „S-80“ markes traktorių be kapitalinio remonto atliekama 9–12 tūkstančių hektarų lauko darbų, pavertus minkštuoją arimą, o traktorių „DT-54“ — iki 5 tūkstančių hektarų. Metinis traktorinių darbų planas viršytas. Kiekvienų traktorių įdirbta po 790 hektarų dirbų, esant planui 623 hektarams.

Brigadoje nebūna avarijų. Techninė traktorių priežiūra pravedama griežtai pagal grafiką. Traktorininkų keitimasis vyksta dalyvaujant brigadininkui arba jo padėjėjui. Traktorių aprūpinimas kuru mechanizuotas.

Visas mechanizatorių kolektivas aktyviai dalyvauja paruošiant racionalizatorinius pasialymus, kiekvienas mechanizatorių turi po kelias specialybes ir nuolatos giliai savo technikines žinias.

Nuo otru kroje: traktorinės brigados brigadininkas F. V. Čabanovas (dešinėje) kalbasi su Petuchovsko MTS kombainininku N. G. Dobšiku.

V. Nikolajev (TASS) nuotrauka.

**TSKP XX
SUVAŽIAVIMO
GARBEI**

Anykščių „Spartako“ artelė kas mėnesį viršija planą, išeisdama apie 8 tūkstančius porų veltinių ir daug statybinio tubo. Dabar artelės kolektivas eina darbo sargyba TSKP XX suvažiavimo garbei. Nuotraukoje: tečlininės kontrolės skyriaus viršininkas V. Žmoginaitė (kairėje) priima gatavą produkcią iš darbininkės B. Matuliauskienės, kuri dienos užduotį įvykdė 130–140 procentu.

L. Morozova (ELTA) nuotrauka.

Pirmaujančioje sviesto īmonėje

Stojęs stachanovinėn darbo sargybon Partijos XX-ojo suvažiavimo garbei, Salų sviesito gamybos īmonės darbuotojų kolektivas metinį planą įvykdė ir viršijo per 11 mėnesių. Vien sviesto čia pagaminta 32 procentais daugiau, negu buvo numatyta pagal metinį planą. Taip pat metinis planas įvykdės ir viršytas sūrių ir kazeino gamyboje.

Visi 19 pieno priėmimo ir separavimo punktai, priklausančių šiai īmonei, prieš laiką įvykdė pieno paruošų planą. Geriausiai metinį planą įvykdė Duokiškio (vedėjas drg. Binkauskienė), Kamajų (vedėjas drg. Kažemėkas), Galsiškių (vedėjas drg. Lapelis) pieno separavimo punktai. Visi punktai vedėjai premiuoti piniginėmis premijomis.

L. Vaitkūnas

Dirba 1956 metų sąskaita

Nuolat plečiasi socialistinius lenktyniavimas „Lino“ fabriko dirbančiųjų tarpe. Visas kolektivas aktyviai kovoja už nustatyti gamybinių planų savalaikį įvykdymą ir viršijimą, už išleidžiamosios produkcijos kokybės pakėlimą.

Iki gruodžio 1 d. „Lino“ fabriko dirbantieji metinį gamybos planą įvykdė 119 procentų. Fabrike pirmauja pamaina, vadovaujama meistro Ildifonso Gindvilio. Šios pamainos brukimo cechias (brigadininkas VI. Kubilius) dėmesių išdirbijo normas įvykdė vidutiniškai 140–150 procentų. Darbe pirmauja ilgo pluošto rūšiotojos Veronika Vizbarienė, Jadvyga Giriūnienė, skleidėja Adelė Maciūnienė ir kt.

Dabar „Lino“ fabrikas dirba ateinančių metų sąskaita. Tai dirbančiųjų gamybinių dovaną XX-ajam Partijos suvažiavimui. B. Kairiakštis

Netvarka gyvulininkystės fermose

Visutomeninių gyvulių žemėmojimas — atsakingas ir daug pastangų reikalaujantis laikotarpis, nuo kurio žymiai priklauso gyvulininkystės produktyvumo kilmės bei pajamumas. Tas turėtų ypatingai jaudinti ir Mičiurino vardo kolūkio vadovus. Tačiau tikrumoje taip nėra. Kaip gali Mičiurino vardo kolūkyje organizuotas gyvulų tvartinis laikymas?

Kiaulų ferme, kurios vedėja dėrba Zolbaitė, vyrauja netvarka. Patalpos nesandarios, nesutvarkytomis durimis ir lubomis, pro kur laisvai švilpauja vėjas. Iš tvarto nepašalinamas susidaręs mėšlas ir srutas.

Kiaulų ferma iki šiol nepaprinta transportu, laiku nepristatomas pašaras. Ilgą laiką kiaulidė buvo apšviečiama kambarine lempa, kas kėlė rimtą pavojų kilti gaisrui. Pastaruoju metu buvo įsigytas žibintas, tačiau vėl bėda — nėra žibalo! Ferma neapaprinta malkomis. Todėl kiaulų šerikė Baronienė, kuri prižiūri 28 motinines kiaulės, šeriai jas nevirtomis, dar gi neplautomis bulvėmis. Pastarai faktų, kad, laiku nepristatant į fermą pašarų, kiaulės negauna reikiama kiekio bulvių ir miltų, nesilaikoma šerimo racionalus, kas išsaukia kiaulų sveikatingumo ir produktyvumo kritimą.

Reikia pasakyti, kad kiaulų fermos vedėja Zolbaitė turi užtektinai žinių, yra baimiška fermų vedėjų kursus ir visus trūkumus gali laiku pašalinti. Tačiau ji susitaikė su

netvarka ferme, nustojo pariegimuo, nereikalauja iš kolūkio valdybos imtis veiksmingų priemonių kiaulių ūkiu sutvarkymui.

Panaši padėtis ir stambūjų raguočių ferme (fermos vedėjas Kaušakys). Iš karto, tokiai momentais žiūrovai būna nepatenkinti, nutraukiamas jų dėmesys ir kino mechanikai susilaikia net įvairių replikų bei pravardžiavimų. Kad išvengti šių trūkumų, prieš išvykdami su šoferiu dr. Aleinikovu visada patikrindavom aparatūrą, stengdavausi kuo mažiau sugaištai laiko pakeičiant naujas filmo dalis.

Kolūkio valdyba ir jos pirmininkas Zovė iš to turi padaryti rimtas išvadas. Butina sutvarkyti visuomeninės gyvulininkystės patalpas, griežtai laikytis nustatyti šerimo racionu, daugiau domėtis ir kontroliuoti gyvulininkystės fermų vedėjų, šerikų bei melžėjų darbą. Reikia pasiekti, kad iš gyvulininkystės tvartų laiku būtų išvežamas susidares mėšlas, pagerintas stambilių ir sultinguoj pašarų paruošimas šerimui. Tuo tikslu būtina fermas aprūpinti malakomis, gerais pašarų šutinimo įrenginiais, šviesa.

Šiame darbe, šalinant minėtus trūkumus, privalo aktyviai dalyvauti apylinkės tarybos deputatai. Mičiurino vardo kolūkio kultūros įstaigų darbuotojai, agitatorai ir žemės ūkio specialistai privalo kolūkiečių tarpe skaityti paskaitas visuomeninės gyvulininkystės vystymo temomis, ruoštį gyvulininkystės darbuotojų tarpe vertinimus, kuriuose sazikritiškai būtų iškeliami darbo trūkumai, pasidalinama darbo patirtimi.

B. Valaitis

AUGA VLKJS EILĖS

Šiominis dienomis pareiškamus su prašymu priimti į VLKJS parašė eilė pažangų moksle Rokiškio I-os vidurių mokyklos moksleivių:

Pugžlytė, Gradeckas, Kudukis ir kiti.

Pirminė komjaunimo organizacija juos prilemė į savo gretas. P. Jasiūnas

Hidroelektrinė prie Nemuno

Komunizmas — tai Tarybų valdžia plius visos šalies elektrifavimas, — mokė Vladimiras Iljičius Leninas.

Hidroelektrinė statybose. Tokylio plečiamas šiluminės elektrenų tinklas.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė didžiai rūpinasi Tarybų Lietuvos energetikos išvystymu. Ryškus šio rūpinimosi pasireiškimasis yra šiemet prasidėjusi galinės Kauno hidroelektrinės statyba prie Nemuno upės.

Buržuazinė santvarka paliko lietuvių tautai nepaprastai skurdžią energetikos bazę. Buržuazinė Lietuva užėmė paskutinę vietą Europoje tiek pagal absoliučią elektros energijos gamybą, tiek ir pagal jos išdirbī, skaičiuojant vienam gyventojui.

Tik susikūrus Lietuvoje Tarybų valdžiai atsiivėrė plėtros perspektivos respublikos energetikai išvystyti. Lietuviai tauta, Komunistų partijos vadovaujama, ne tik atstatė Tėvynės karos metais sugrūautas elektrines, bet ir pasiekė didelius laimėjimus plečiant respublikos energetikos bazę.

Šiuo metu Lietuvoje gaminama 10 su viršum karto

ŽIŪROVAS TURI BŪTI PATENKINTAS

Nors trijų mėnesių kino mechanikų kursus baigiai labai gerai, tačiau praktikoje dirbtu pasirodė kur kas sunika.

Štai, pavyzdžiu demonstruojant filmą, dėl elektros motoro sutrikimo, pasitaiko, kad salėje užgėsta šviesa arba nutrūksta kadras. Aišku, tokiai momentais žiūrovai būna nepatenkinti, nutraukiamas jų dėmesys ir kino mechanikai susilaikia net įvairių replikų bei pravardžiavimų. Kad išvengti šių trūkumų, prieš išvykdami su šoferiu dr. Aleinikovu visada patikrindavom aparatūrą, stengdavausi kuo mažiau sugaištai laiko pakeičiant naujas filmo dalis.

Taip pat labai svarbu ne-apvilti lankytojo, laiku išreklamuoti demonstruojamus filmus, nes, paprastai, vėlavimasis ir maršruto laužymas smarkiai atsiliepia į lankomumą.

Atvykus į „Lenino keliu“ kolūkij demonstruoti filmo „Jie nusileido nuo kalnų“, atsisakė veikti elektromotoras, kurio vietoje sutaisyti nebuvę galimybės. Teko vykti atgal į mechaninę dirbtuvę

ir imtis darbo. Padedant šoferui Aleinikovui, motoras buvo sutvarkytas. Kino seansas „Lenino keliu“ kolūkyje įvyko. Todėl nenuostabu, kad žemės ūkio artelėje klekvienu kartą gausiai susirenka kolūkiečiai, vienos mokytojai bei tarnautojai.

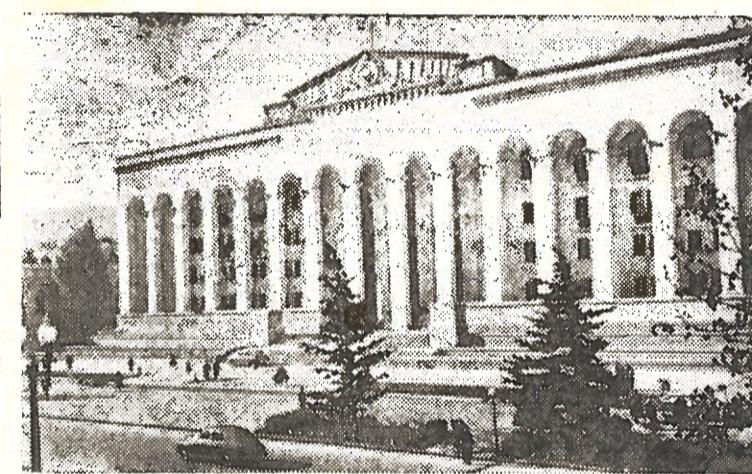
Nepamirštu pasikalbėti ir su žiūrovais. Jų pageidavimus ir pastabas užsirašau ir reguliarai pateikiu rajono kultūros skyriui.

Truputį sunkiau yra patenkinti mažasis žiūras, nes vaikams filmai pasitaiko daug rečiau. Kaimo ekrane tapasirodė „Sadko“, „Kaip grūdinos plienas“ ir kai kurie kitai filmai. Tačiau didesnio pasirinkimo nėra. Apie tai rimčiau turėtų pagalvoti ir rajono kultūros skyrius vadovai.

Taip organizavus darbą, nuolatos yra viršijami mėnesiniai planai. Pavyzdžiu, pasutinijų mėnesių gamybinius planus įvykdžiai 115–150 proc. Tiesa, darbe pasitaiko dar ir trūkumų. Tačiau jų pašalinimui skirti visas jėgas, kad kaimo žiūras visada būtų patenkintas.

A. MALCA
kilnojamojo kino mechanikas

SALIES MIESTUOSE

TBILISI. Gruzijos TSR Vyriausybės rūmai.

M. Kvirikašvilio (TASS) nuotrauka.

daugiau elektros energijos, negu buržuazijos viešpatavimo metais. Vien tik komunalinėms bei būtinėms gyventojų reikmėms sunaudojama 4 kartus daugiau elektros energijos, negu Jos būdavo pagaminama buržuazijos viešpatavimo metais. Respublikoje jau yra šimtai elektrenų, kolūkių, tarybinių ūklų ir mašinų-traktorių stočių. Kaimo elektrinių pajėgumas dabar sudaro daugiau kaip 60 procentų visų buržuazinės Lietuvos elektrinių pajėgumo.

Kaimo hidroelektrinės energetikos bazė kasmet plečiamasi. Pastatytos hidroelektrinės prie Šešupės, Strėvos, Nevėžio ir kitų upių. Statomos Antalieptės, Antanavos, Bublių, Neveriškių ir ištisa eilė kitų hidroelektrinių.

Pilniau patenkinant pramones reikmes elektros energijai, toliau elektrenų išvystyti. Lietuviai tauta, Komunistų partijos vadovaujama, ne tik atstatė Tėvynės karos metais sugrūautas elektrines, bet ir pasiekė didelius laimėjimus plečiant respublikos energetikos bazę.

Šiai metai turi būti atlikta statybos-montavimo darbų 3 milijonų rublių sumai. Bus pastatyti septyni dviejų aukštų (šešių butų) namai ir 21 surenkamas šlakbetonio

hidroelektrinę, elektros energijos išdirbis respublikoje išaugus maždaug du kartus, o jos kaina bus 8–10 kartų žemesnė, negu šiluminėse elektrinėse gaminama elektros energija.

Šiuo metu užbaigtai pagrindiniai tyrinėjimo darbai, kuriuos atliko Maskvos „Hidroenergoprojekto“ instituto Vilniaus skyriaus kolektivas. Vyriausybė patvirtino projektinę hidromazgo statybos užduotį.

Plačiu frontu vykdoma darbininkų gyvenvietės statyba. Jos projektą sudarė Lietuvos Valstybinis miestų statybos projektavimo institutas. Gyvenvietės statybai valstybė asignavo 80 milijonų rublių. Cia bus pastatyta 60 dviejų ir trijų aukštų gyvenamųjų namų, o taip pat klubas, mokykla, parduotuvės, stadionas. Naujujų namų butai turės centrinių apšildymą, kanalizaciją, vandentiekį ir kitus patogumus.

Šiai metai turi būti atlikta statybos-montavimo darbų 3 milijonų rublių sumai. Bus pastatyti septyni dviejų aukštų (šešių butų) namai ir 21 surenkamas šlakbetonio

KIAULININKĘ ZOSĖ ČIURLIENĖ

Daug tā vakarā kalbējo kolūkiečiai, daug rīmtu prieškārtu pareišķe ir kolūkio valdybai ir gyvulininkystēs fermu vedējams, ir visiem gyvulī augintojams. O ir buvo ko jaudintis, buvo apie kā kalbēti! Nedžugino kolūkieču praejusiū ūknī meņtē rezultatai gyvulininkystēje. Ypač prasti reikalai buvo kiaulīlī fermoe. Fermes vedējas Petras Balaišis, išraudēs, braukē nuo kaktos prakaitā ir savikritiskai dēstē:

— Prisipažištu, draugai, rīmtus trūkumus prileidome mes šīs metais. Na, argi tai ne gēda — 9 paršelai iš kiekvienos motinīnēs kiaulēs? O kodēl tāp išējo? Nemokame mes dar dideliamē ūkyje Šeimininkauti, rīmtas kļaudas darome. Kaip pas mus kiaulēs laikmos? Nei tvarkos, nei priežūros jos nemato. Nebent tīk Zosē su Jule daršek tīk tvarkos daboja.

Vedējas īskaršiavo, net prakaitā ūluostytis pamiršo. O čia ir Zosē Čiurlienē iš vītos žodžio paprašē. Aukšta, dar jauna moterīkē, pārīšusi galvā languota skarele, priējo prie stalo ir prāsneko:

— Teisingai vedējas pasaķē: turime mes iš ko kiaulīlī pakelti. Tīk rūpestingū ranku trūksta. Tos rankos ir privalo kiaulīlī fermā ant koju pastatyti!

— Ir, truputī pagalvojusi, tyliau pasakē: — Aš apsilmu iš 7 prižūrimu motinīnē kiaulē išauginti šīs metais ne mažau, kaip po 18 paršeli...

... Po susirinkimo Petras Balaišis priējo prie Zosēs, susirūpinēs pakraipē galvā:

— Ar tīk ne per daug užgriebei, Zosyte! Zosē prikāndo lūpā ir nieko neatsakē.

Priējusi prie tvarto, atrākino duris. Iš kiaulīlīs pārvēlē ūluma. Pro miegus

A P Y B R A I Ž A

kriuksejo kiaulēs. Uždegusi žībintā, ji nuējo i tolīmīausiā tvarto galā, prie Žītrīosios gardo. Kiaulē neramai knaisiojo pakratus, sunkai alsavo.

“Rengiasi”, — pagalvojo Zosē ir, skubai nusimetusi vatinukā, apsirengē chalatu...

Nejučiomis mintys nulēkē i netolimā prieitī, kai ji, viškai neprityrusi, atējo i kiaulīlī fermā. Jau pirmā vakarā ištiko tai, ko ji labiausai bijojo: paršiavosi viena motinīnē kiaulē. Pamačusī nerimaujančią kiaulē ir viska supratusi, Zosē tekina išleķē iš kiaulīlīs, užmiršo net duris uždaryti ir vienplaukē, atsisegojusi nubēgo pas kaimynā Lape.

— Dēde... ten... kiaulīlīje... kiaulē... Paršiūosis... tur būt...

Toli paliko tos dienos... Per metus Zosē išmoko pažinti kiekvienā kiaulē, žinojo, kada kuri turēs paršiūtis...

...Tīk rytā Zosē išējo iš kiaulīlīs.

Ji buvo patenkinta. Keturiolika paršiukū — neboga pradžia. O gera pradžia — pusē darbo.

— Na ir charakteris moteřēlēs! — ne be pasididžiavimo pasakē kartā kiaulīlī fermos vedējas Petras Balaišis kolūkio valdybos posēdyje.

— Kiekvienā gražiā dienele man pītū užkuria! Tai jai kaulamīlīcū paduok, tai kreidos nors iš žemēs iškask!

— Ar tīk ne Čiurlienē taip tave užkamavo? — pajuokavo kolūkio pīrīninkas Diržys.

— Jī! Kas gi kitas, jei ne jī! Parakas — ne moteris! Kad taip man visos tokios kiaulīninkēs — kalnus nuversčiau!

— Kuriems galams kalnus vartytī, vedējau? — šyptelējo

Diržys. — Tu pīrīa fermā ant koju pastatyk! — Ir jau rīmtai pasiteiravo: — Tai, sakai, gerai dirba Čiurlienē? O kaip tu manai — ištesēs jī savo žodī? A?

Balaišis susimastē.

— Žīnai, kad ištesēs, pīrīminke! — pratarē. — Kiaulīlīje kiaurā parā išbūna. Vis apie kiaules triusia. Sten-giasi.

— O kaip kitos kiaulīninkēs? Pritaria Zosei?

— Lenktyniauja! — pasīgyrē fermos vedējas. — Toji Zosē visas išprovokavo... Žīrēk, pīrīminke, rudēnī, ko gero, nebus kur paršeliū dēti...

— Dēl šīto tai būk ramus, vedējau... O kiaulīninkes reikia paremti. I jū balsā īsiklau-sytī reikia.

Prasidējo rudens šalnos. Pajuodo, pasipūtē senasis Dvīragis. Šaltas vējas gai-niojo jo paviršumi bangas, lenkē prie vandens nendres.

Prie kiaulīlīs stovējo sunkvežimis. Juokaudami kolūkiečiāi talpino i jo kēbulā nelabai iprasītus keleiviūs — kiaules ir paršlukus. Čia pat maišēsi ir Čiurlienē su kito-mis ūrēkēmis. Pasipuošusi, išraudusi, ji puldinējo prie vīru ir beveik su ašaromis prāsē:

— Tik jūs atsargiau, vyručia! Nesužalokite man paršeliū...

— Nesijaudink, Zosyte! Sveikutēliai bus tavo parše-līai. Pasīdžlaugs jais parodos lankyojai... — ramino jā kolūkiečiāi.

...Daugelio kitū rajono žemēs ūkio parodos dalyviū tarpe mes sutikome ir Zosē Čiurlienē. Šiemēt jī iš 7 prižūrimu motinīnē kiaulē ga-vō ir išaugino po 20 parše-līu.

Ed. Uldukis
„Artojo“ kolūkis.

Tai ne vien tik milicijos reikas

Socialistinēs nuosavybēs saugojimas yra šventa visų tarybinių piliečių pareiga. Reikia pasakyti, kad mūsu rajono dirbantieji nuolat stiprina kovā su kai kur dar pasitaikančiais visuomeninio turto grobstymo ir švaistymo faktās, su tais asmenimis, kurie nori pasipelnīty visuomeninio turto, kītū piliečių sažiningo darbo sāskaita.

Kovai su pasitaikančiais visuomeninio turto grobstojais iki šiol dar mažai dēmesio skiria „Už taikā“ kolūkio valdyba. Čia dar pasitaiko kolūkino turto grobstymo reiškinīlū. Pavyzdžiui, buvēs brigadininkas Šešelgis, stālybinēs brigados brigadi-ninkas Rudokas, kolūkietis Trumpickas ir kai kurie kītū užsīmējo kolūkio turto grobstymu.

Kodēl kolūkio valdyba iki šiol lieka abejinga panašiem reiškinīlams ir nesiima grieščiausiu priemoniū atskiriems nusikaltēliams nubausti ir užkirsti kelia panašiem faktams ateityje? Visa tai yra todēl, kad kolūklo valdybos nariai ir jos pīrīninkas drg. Marcinkevičius nejvertina kovos su pavieniais kolūkino

Milicijos darbuotojas J. Grigorjevas

NUO REDAKCIJOS. Šis faktas yra ne vienintelis. Iš eilēs kolūkijū redakcija gauna dirbančių signalus, kuriuose yra nusiskundžiama, kad kolūkijū valdybos, jū pīrīninkai, revizijos komisijos bei brigadininkai dažnai li-beralizācijā i pīsitaikančius grobstymo faktus, išaiškinātū kaltininkū reikiamai nenubaudžia, užstoja juos, o kārtas padarysti nusikaltimū išaiškinimā palieka vien tik milicijos pareigūnams. Tokių signalū buvo gauta iš „So-cializmo kēliu“, „Švyturio“, „Tikruoju kēliu“ ir kai kurių kitū kolūkijū nesazīningumo faktams pasireikstī.

Kolūkino turto apsauga yra visu bēndras reikas, ir ypatingai dēl to turi kovoti kolūkijū valdybos, brigadi-ninkai, revizijos komisijos. Svarbiausia yra užtikrinātā visuomeninio turto apsauga, o pasitaikius grobstymo reiškinīlams, griežtai nubausti kaltininkus. Tai padēs išgyvendinti šī senū laikū bīgobē, užtikrinātā visuomeni-nio turto stiprināmā.

Būsimujū pedagogū koncertas

Rokiškyje lankēsi Panevēžio pedagogū mokyklos llaudies dainū ir šokiū, daug rusū, gruzinū, lenkū dainū, o tāp pat īvairiū tarybiniū ansamblis, vadovaujamas mokyklos meno vadovo drg. Vilkončiaus.

Būsimujū pedagogū prog-ramoje buvo ītraukta, be lie-

R. Stakēnas,
V. Ragelis

Minējimas, skirtas TSRS Konstitucijos dienai

Moksleivai prenumeruoja spaudā

Rokiškio miesto I-II viduri-niū mokykliū moksleivai pāminējo Tarybinēs Konsti-tucijos dienā. Moksleivai su-sirinkime pranešimā skaitē II os vidurinēs mokyklos isto-rijos dēstytoja drg. Nevi-domskienē. A. Jasinevičius

250 laikraščiū ir žurnalū 1956 metams užsisakē Salu žemēs ūkio technikumo moks-leivai. Po kēlis laikraščius ateinānčiais metais gaus moksleivai drg. drg. Bajoriūnas, Merkys, Rlaubaltē ir kiti. A. Savinas

Jaunujū techniku sāskrydis

Rokiškio I-oje vidurinēje mokykloje īvyko rajoninis jaunujū techniku sāskrydis. Jame dalyvavo miesto I ir II, Panemunėlio vidurinū mokykliū, Onuškio septynme-tēs mokyklos jaunieji techniki. Buvo surengta vaizdumo priemoniū, pagamintu pačiū moksleivitū rankomis, paro-

da. Ypač gerai pasirodē Rokiškio I-os vidurinēs mokyklos jaunieji techniki, kurie turi pasigaminē traktoriaus, tramvajaus, kūlamosios, šie-napiūvēs veikiančios mo-delius. Geriausiu modeliū autorai yra Nikitinas, Sapogovas, Llepinis ir kiti. R. Vilutis

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĒDSAKAIS

„Po Spalio vēlava“ laik-raščio Nr. 95 (531) tilpo ka-rikatūra, kurioje buvo īšju-kiamas sistemingas glītukollis ir darbo drausmēs laužytojas „Lino“ fabriko darbininkas Kubilius.

Kaip praneša fabriko part-organizacijos sek. etorius J. Stukas, fabriko vadovybē, kovodama pīsē darbo draus-mēs pažeidimus, Kubiliū at-leido iš darbo.

Didžiulus darbus turēs atlikti statybininkai. 7,5 milijono kubiniū metru — tokia yra vien tik žemēs darbū apimtis. I pagrindinius hidromazgo īrenginius reikēs su-kloti 350 tūkstančiū kubiniū metru betono ir gelžbetonio, apie 100 tūkstančiū kubiniū metru akmeniū!

Kauno hidroelektrinē bus statoma naujausia tarybinio hidrotehnikos mokslo pasie-kimū pagrindu. Iš visu ūlēs kampeliū i statybā jau siunčiami moderniškiausieji aukšto našumo mechanizmai — ekskavatorai, skreperiai, buldozeriai, galingos žemsiurbēs, bokštinių kranai ir t. t.

Tarybū Sajungos broliškos tautos siunčia i statybā prityrusiū specialistus. Antai, pavyzdžiui, statybos viršininkas N. I. Luchniovass atvyko iš Ezmino HES statybos (Šiaurēs Osetija), vyriausiasis inžinerius S. A. Levšinas — iš Narvos hidroelektrinēs, planavimo skyriaus viršininkas A. F. Deduchovas — iš Belorečensko HES statybos.

Tai — prityrē specialistai, ir žmonēs, neturū statybininkų profesijos, bet visi jie nori dirbtī HES statyboje. Specia-

lybēs neturintiems žmonēms, netrukus bus īstelgti kursai, kuriuose jie galēs īvaldyti īvairias profesijas.

Daug laiškū Kauno HES ad-resu atēina iš īvairiū Lietuvos kampeliū, o taip pat iš Baltarusijos, Estijos ir kitū re-spublikų. Savo laiškose prašo priimti dirbtī Kauno HES statyboje technikas-statybininkas Juozas Nekrašius iš Raseiniū miesto, šoferis A. Sideverovas iš Kuibyševo HES statybos, ekskavatoriaus mašinistas Nikolajus Malyško iš Minsko srities Stolbcu miesto ir kiti.

Kauno hidromazgo statyba prasidējo. Daugelui Lietuvos īmonių teks vykdyti garbingus statybos užsakymus. Laiku ir aukšta kokybe atlkti hidro-elektrinēs statytojū užsakymus — šventa mūsų respublikos darbo žmoniū pareiga. Nēra abejonēs, kad Lietuvos darbo žmonēs, Komunistū partijos vadovaujami, visu tarybinū tautū broliškai padedami, laiku īvykdys garbingā valstybinē užduotī — laiku pastatys Kauno HES.

PETRAS JANULEVIČIUS
Kauno HES inžinerius
statybininkas

SKAITYTOJAI APIE KNYGAS

Kolūkinio gyvenimo puslapiai

Pelkėtas Vakarų Baltarusijos užkampis, skurdas, tamsa, visokie nepritekliai — valstiečių gyvenime kasdieniniai svečiai, vienintelė valdžia — lenku ponas. Tokia buvo Zabolotė netolimoje praeityje.

Štandien ji, nusimetusi išnaudotojų jungą, kurią nauja laimingą gyvenimą. Čia galima girdėti ir traktorių motorų gaudesi, ir fabrikų bei gamykluoaidą, ir laimingą jaunystės dainą... Nebéra buržuų, storapilvų policininkų su rimbų rankose, liaudis tapo pilnateise savo žemės ūzemiminke.

Štai apie ką skaitome J. Brylio apysakoje „Zabolotėje švinta“. Skaitai ir nejučiomis mintyse nuklysti į netolimos praeities mūsų lietuviškajį kaimą. Taip puikiai ir artimai mūsų skaitytojui vaizduojamas baltarusių gyvenimas apysakoje.

Knygos herojus Vasilis Surmakas, altajietis Vania Seveljevas ir kiti kovos draugai po pergalės gržta į giminę — laisvąjį Zabolotę. Vos išvaduotas giminasis kaimas jį pasitinka naujovėmis, kurias iškart pastebi buvusi kario akis. Nesvarbu, kad tebesmilksta degėstai, jeigu visi pilni ryžto — statyt, kurti. Ir Surmakas išeina į naują frontą — į kovą už kolūkinę santvarką giminėje. Jis kartu su daugeliu kitų komunistų suorganizuoją pirmą žemės ūkio artele Zabolotėje.

Kova naujo prieš seną — pagrindinė J. Brylio knygos tema. Kuriantis kolūkiams, vykstant aštriai klasį kovai, atsikleidžia žmonių vidaus pasaulis. Šiose aštriose gyvenimo situacijose susipažiame su knygų veikėjais — jie, įvairūs, kiekvienas turi ką nors savo, kiekvienas

elgiasi savaip klasį grumtyne už žemę. Pavyzdžiu, vidutiniokas valstietis Michasis. Jis žemę gavo tarybų valdžios metais. Bet jo keliai į kolūki sudėtingas, einas pro dideles kliutis. Vidutiniokas svyravimu pasinaudoja liaudies priešas buvusio policininko Kopeikos asmenyje. Pasitaikius progai, Kopeika atvirai pareiškia, kad reikia „atšaldyti“ aktyvistus, išteigusius kolūki. Ir tik dabar Michasis supranta, kad liaudies priešai jį stengiasi įtraukti į savo tarpą. Ne, Michasis turi eiti kitu keliu! Vidutiniokas įteikia pareiškimą kolūkio valdybai.

J. Brylio apysaka gana patraukli tuo, kad joje su dideiliu jautrumu ir karšta meile piešiamai naujo gyvenimo žmonės — paprasti valstiečiai. Pasakojimas persunktas švelnui lyrižmu, gausu jumo, ypač vaizdingi peizažai.

„Čia mūsų tuo tarpu mažoka, bet bus daugiau, mūsų bus daug, nes su mumis teisybė, su mumis liaudis!“ — pasididžiuodamas sako apysakos pabaigoje Vasilis Surmakas. Ir išties, bekovodami už naują kolūkinę Zabolotę, žmonės tampa partiniais. Su pareiškimais į partiją prašosi draugai Čiugunikas, Mikola, Šoreika.

J. Brylio knyga „Zabolotėje švinta“ randama visose rajono bibliotekose, knygynuose. Ji rekomenduotina perskaityti kiekvienam, kas yra aktyvus kovotojas už mūsų kolūkinės santvarkos sustiprėjimą, kas pats patyrė tuos pergyvenimus, kurie vaizduojami apysakoje. Knyga, be abejo, padės nugalėti visus sunkumus liaudės kelyje, iškels naujų minčių kovojuant už dar šviesesnę ateitį.

A. Misiūnas

Kaip matosi iš nuotraukos, „Altaus“ grūdų tarybinio ūkio, sukurto plėšininėse žemėse, jaunavedžiai Nikanoras ir Ania Bogdanovai praleidžia laisvalaikį su knygą. Tai vienas iš daugelių pavyzdių, kadas knyga ir laikraštis vis daugiau įeinā į tarybinių žmonių buity.

V. Nikolajev (TASS) nuotrauka.

NAUJOS KNYGOS

Cveigas, A. Mindaugas II. (Romanas). V., Valst. grož. lit. I-kla, 1955. 571 p. 10.00 egz. Rb 14,35. Irišta.

Rudokas, Vytautas. Žydi eglų viršūnės. Eilėraščiai. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1955. 64 p. 3.000 Rb 2,20. Irišta.

Užkalnis, P. Majakovskis ir lietuvių literatūra. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1955. 184 p. 4.000 egz. Rb 4,95. Irišta.

Puškinas, A. S. Pasaka apie popa ir apie jo berną Baldą. (Jaun. mokykl. amž. vaikams). Iliustr. T. Kulakauskas. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1955. 16 p. su iliustr. 25.000 egz. Rb 1,60.

Tautkaitė, E. Mažasis draugas. (Apsakymai). Jaun. ir vid. mokykl. amž. vaikams. Iliustr. L. Skerstontės. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1955. 110 p. su iliustr.; 6 iliustr. lap. 10.000 egz. Rb 2,75. Irišta.

Žukas, V. Adomas Mickevičius. Rekomenduojamosios literatūros rodyklė. V., Valst. polit. ir mokslo lit. I-kla, 1955. 62 p. (Lietuvos TSR Valst. resp. b-ka). 2.000 egz. Nemokamai. — Sudaryt. nurodytas antr. p. kitoje puseje. (Naudotasi LTSR knygų rūmų biuleteniu).

A. Misiūnas

TRUMPPI IŠ VISO PASAULIO

★ VENGRIJA. TSRS Aukščiausiosios Tarybos delegacija toliau susipažsta su Vengrijos Liaudies Respublikos gyvenimu. Delegacijos nariai aplankė Budapesto mašinų-traktorių stotį, Mičiūrino vardo gamybinių kooperatyvų, pabuvojo pas Dorogo anglies baseino šachtininkus.

★ VIETNAMAS. Vietnamo Liaudies armijos aukščiausiosios vadovybės atstovas paneigė Pletų Vietnamo radijo ir agentūrų Junaited Pres bei Frans Pres paskleistus prasimanymus apie tai, jog Vietnamo Liaudies armija tariamai išlaipinus desantą Pietų Vietnam.

★ JUGOSLAVIJA. Etiopijos imperatoriaus Hailės Saliesies pakviesta iš Belgrado į Etiopiją išvyko JFLR vyriausybinė delegacija, vadovaujama prezidento Josipo Broz-Tito.

★ INDONEZIJA. Pasibaigę rinkimai į Indonezijos parlamentą. Paskutiniai oficialiai duomenimis daugiausiai balsų gavo nacionalinė partija — 8.789.625 balsai, Mašumio partija — 7.853.500, Nachdotul Ulamos partija — 6.451.136 ir komunistų partija — 6.005.208 balsai. Likusieji balsai pasiskirstė tarp 18 kitų partijų.

★ PRANCŪZIJA. Balsuojant už pasitikėjimą vyriausybe Nacionaliniame susirinkime, Edgara Foro ministrų kabinetas negavo konstitucinės balsų daugumos. Remdamasis įstatymu, Edgaras Foras paleido Nacionalinį susirinkimą. Dekretą apie Nacionalinio susirinkimo paleidių pasirašė Prancūzijos prezidentas René Koti. Išvyko ministrų tarybos posėdis, pirminkaujant prezidentui, kuriam buvo paskelbtas ko-

munikatas, pagal kurį rinkimai į Nacionalinį susirinkimą numatyti 1956 m. sausio 2 d.

Ryšium su šiais politiniais įvykiais penki Prancūzijos vyriausybės nariai, priklausantieji radikalų partijai, atsistatydino, protestuodami prieš vyriausybės nutarimą paleisti Nacionalinį susirinkimą. Tačiau Edgaras Foras nepriėmė jų atsistatydinimo, nurodės, kad pagal konstituciją dabartinėje vyriausybėje negali būti padaryta jokių pakeitimų. Vienam iš šio penketo — vidaus reikalų ministrui Buržes-Monuri pareikalavus suteikti „atostogą“, spudoje pasirodė dekretas, kuriame sakoma, kad „Ministrų tarybos pirmininkui Edgariui Forui pavedama laikinai eiti vidaus reikalų ministro pareigas“.

Radikalų ir radikalsocialistų partijos bluras pašalino Edgarą Forą iš partijos.

★ PIETŲ KOREJĀ. Pieptų Korėjos vyriausybė įsteigė „komisiją sostinės — Seulo pavadinimui pakeisti“. Vienoje iš savo kalbų Li Syn Manas pareiškė, kad amerikiečiams nepatogu ištarti šį pavadinimą. Artimas Li Syn Manui laikraštis „Seul Sinmun“ veda kampaniją už tai, kad Seulas būtų pavadinamas „Unam“ (antrasis Li Syn Mano vardas). Tokie ketinimai sukelia Pietų Korėjos gyventojų pasipiktinimą.

★ ŠVEICARIJA. Šiai metai vienas šveicarų žurnalus išspausdino 1952-54 m. m. anglių ekspedicijos į Grenlandiją ataskaitą. Ekspedicijoje dalyvavę mokslininkai iškėlė hipotezę, kad Grenlandija yra ne sala, o didelis archipelagas, kurio viduryje yra užšalusį jūrą.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Vardan taikos ir tautų saugumo užtikrinimo

Pranešimas apie TSR Sajungoje nesenai įvykdytus termobranduolinio ginklo išbandymus sukelė plačius atgarsius. Išbandymai įtikinėti patvirtino tai, kokius didelius laimėjimus pasiekė tarybinis mokslas ir technika, kurie tarnaūja taikiam Tarybų Sajungos tautų gyvenimui bei saugumui. Pasak Anglijos laikraščio „Deili Ekspres“, Vakarų karinių specialistų laiko „TSR Sajungoje įvykdytus išbandymus stebinanti techniniu pasiekimui“.

Didelis tarybinės mokslinės-techninės minties laimėjimas sukelia nepasitenkinimą tū, kurie norėtų atgaivinti „šaltaji karai“ ir politiką „iš jėgos pozicijos“. Kai kurie Amerikos laikraščiai, siekianti sukelti nepasitikėjimą taikinčią Tarybų Sajungos politiką, iškraipo faktus.

Per mitingą Bangaloro mieste, Indijoje, drg. N. S.

Chruščiovas, liešdamas išbandymus, pasakė, kad „niekada Tarybų Sajunga nepiktnaudžiaus šiuo ginklu, ir mes busime laimingi, jeigu tos bombos niekuomet nebus susprogdintos virš miestų ir kaimų“. „Mus privertė užsiminti šia balsiai ginklo rušimi, — pridurė N. S. Chruščiovas. — Ne tai mus įkvėpia. Mes su didesniu malonumu dirbamme, kad daugiau būtų pagaminta įvairių mašinų, traktorių, plugų, kad daugiau būtų išauginta kveičių, ryžių, medvilnės, kad gyventojams ligvaliai butų mėsos, daržovių, žuvies ir kitų produktų“.

Drg. Chruščiovo pareiškimas primena atkaklią Tarybų Sajungos kovą už atominio ginklo uždraudimą ir apsiginklavimo sumažinimą. Bet, kaip yra žinoma, Vakarų valstybių atstovai nepanoro eiti tuo keliu.

Įvykdžiusi dabartinių bandomąjį, galingiausią atominio ginklo sprogimą, Tarybų Sajungoje su nauja jėga paraginti, kuris visas salis uždrausti ši interesais ir prieštarauja Ta-

ginklą. Bandymo pasiekimas ir Tarybų Sajungos raginiamas, kaip teisingai pabrėžia Prancūzijos laikraštis „Jumani“¹, sudaro palankias sąlygas tautų kovai už taiką.

„Šaltojo karo“ strategijų intrigos

Nesenai Irako sostinėje — Bagdade įvyko šalių, priklausantų vadinamajam Bagdado blokui, atstovų pasitarimas. Šial karinei grupuotei, kuri turi tarnauti naujo karo remigimo ir nacionalinio išsilavinimo judėjimo malšinimą. Artimiausiuose bei Viduriniuose Rytuose tiksliams, priklausantes, kuri vadina SEATO. Amerikos laikraštis „Vašington Post end Tains Herald“ atviraiprijaudinėjo, jog Bagdado bloko uždavinys yra „sujungti Vakarų įsteigtų karinių bazų grandinę“. Visiems yra žinoma, kad tų karinių blokų ir bazų, kuriai dauguma priklauso Jungtinės Amerikos Valstybės, smaigalis nukreiptas prieš Tarybų Sajungą, Kiniją ir kitas taikinčias valstybes. Vakarų kariniai blokai taip pat padeda kapitalistinėms

rybų Sajungos — Iranu 1927 metų sutarčiai dėl garantijos ir neutralumo. Tarybų Sajungos nota pažymi, kad Irano prisijungimas prie bloko nėra sukeltas jo gynybos poreikių, o tarnauja tikslams tų imperialistinių jėgų, kurios siekia sulaikyti Artimųjų ir Vidurinių Rytų šalis priklausomoje padėtyje, paversi jas kariniams placdarmai.

Faktai patvirtina tai. Bagdado blokas, kaip liudija užsienio spadra, yra siejanti grandis tarp Šiaurės Atlanto bloko, veikiančio Europoje, ir Pietryčių Azijos karinės grupuotės, kuri vadina SEATO. Amerikos laikraštis „Vašington Post end Tains Herald“ atviraiprijaudinėjo, jog Bagdado bloko uždavinys yra „sujungti Vakarų įsteigtų karinių bazų grandinę“.

Visiems yra žinoma, kad tų karinių blokų ir bazų, kuriai dauguma priklauso Jungtinės Amerikos Valstybės, smaigalis nukreiptas prieš Tarybų Sajungą, Kiniją ir kitas taikinčias valstybes. Vakarų kariniai blokai taip pat padeda kapitalistinėms

monopolijoms išnaudoti tas salis, kurios jiems priklauso, ir yra užsienio kišimosi į jų reikalus įrankis. Amerikos žurnalas „Niusuik“ šiomis dienomis rašė, kad Bagdado bloko veiklos rajono šalyse sukelta apie tris ketvirtadalius pasaulinių naftos atsargų ir kad viena iš Bagdado pakto funkcijų yra „ginti“ tuos išteklius, kurių ekspluatavimas kasmet duoda Anglijai apie 600 milijonų dolerių.

Artimųjų ir Vidurinių Rytų tautos, suprantančios tikruosius Bagdado pakto tikslus, kovoja prieš jį. „Irake, Irane, Pakistane, — pripažinta Prancūzijos laikraštis „Figaro“, — egzistuoja stipri vidas opozicija Bagdado pakta“. Egipetas, Sirija, Jordanija, Libanas griežtai atmetė mėginimus iutrauktis juos į tą karinę grupuotę. Arabų valstybės vienija savo pastangas, siekdamos atsispieti išteklius, kurie nori paaštrinti padėti Artimiausiuose ir Viduriniuose Rytuose.

V. Charkovas

Redaktorius A. STAŠYS